

bage. — Det Underændringsforslag, som er stillet dertil, skal jeg erklære, at jeg vil stemme for, men dette gjør jeg kun, fordi jeg, hvis det vedtages, vil være mere sikker paa, at Forændringsforslaget bliver forkastet; thi det vil være det Samme som at indgive dette en Gift, der sikkert vil dræbe det. — Jeg kommer nu til det Forslag, der efter min Mening har den væsentligste Betydning blandt de foreliggende, nemlig det, der er stillet under Nr. 4, og som gaaer ud paa, at det meget omtalte Sted af Adressen, hvor Forsatningen af 18de November er nævnt, tages bort. Sagen er jo kortelig den, at idetmindste mig bitterligt har Udlandets Pression ikke rettet sig mod Andet end Tilbagetagelse af Forsatningen af 18de November f. A., og naar man derfor nu til Kongen vil udtale sin Tilfredsstillelse over, at han har hævdet Danmarks Frihed og Selvstændighed ligeoverfor Udlandet, kan man kun sigte til dette. (Tjærrning: Der er meget Andet!) Der er meget Andet, siger det ærede Medlem; men jeg kjender ikke noget Andet, og jeg antager, at de fleste Medlemmer her i Salen heller ikke vide Andet, end at Kongen har modstaaet Pressionen og Forbringingen fra Tydskland med Hensyn til Tilbagetageisen af Forsatningen af 18de November f. A. Hvorfor skal man da ikke sige det reent ud og bestemt udtale sin Tilfredsstillelse over, at vi have seet Kongens Beredvillighed til at haandhæve vor Frihed og Selvstændighed i dette Punkt? Man siger, at vi derved give en Anerkjendelse til Forsatningen af 18de November. Ja, paa en vis Maade gjøre vi det, men kun forsaavidt, som det forekommer mig, at enhver Mand maa gjøre det. Saalænge Forsatningen ikke var vedtagen, har jeg gjort mit til at faae den betydeligt forandret eller endog forkastet; jeg kunde imidlertid ikke forhindre, at den blev antagen i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, men var det lykkes mig at faae den forkastet, havde vi desuagtet haft et konstitutionelt Bindemiddel imellem Kongeriget og Slesvig i den Forsatningen, som i saa Fald var bleven staaende ved Magt, nemlig Forsatningen af 2den Oktober 1855, saaledes som den var forandret ved Runderjørelsen af 6te November 1858. Efterat

Forsatningen af 18de November er vedtagen og stadfæstet af Kongen, vilde vi imidlertid ved dens mulige Tilbagetagelse ikke have noget saadant konstitutionelt Bindemiddel tilbage, og altsaa er den hele Sag aldeles forandret, efterat denne Forsatning er bleven til Lov, thi nu vilde dens Tilbagetagelse bringe os ud i det allerstørste Uføre, hvor vi vilde være stillede til Skive for enhverformhelt Bestræbelse fra en stærkere Magt, der fordrede, at vi skulde underordne os paa en vis Maade. Vi havde da intet Middel til at tilveiebringe en Forhandling imellem Kongeriget og Slesvig; men vi vare med Hensyn til disses Fællesanliggender komne tilbage til Absolutismen. Naar Sagen staaer saaledes, kan jeg ikke see, hvorledes det er muligt, at nogen Mand kan see den saa skævt, at han desuagtet kan sige: Vi skulle ikke give nogensomhelst Anerkjendelse til Forsatningen af 18de November. Noget ganske Andet er det derimod at give en Anerkjendelse til dens Indhold, men det er det, de ærede Medlemmer, som ere imod, at Forsatningen af 18de November nævnes, bestandig glemme, idet de sige, at, naar man ikke er tilfreds med Et og Andet af dens Indhold, kan man ikke vedtage, hvad der foreligger. Deri see de ærede Herrer dog virkelig ikke rigtigt, thi her dømmes ikke med eet Ord om Forsatningens Indhold; men her siges kun, at man glæder sig over, at den overfor Udlandets Forbringinger opretholdes, som den er. Jeg skal oprigtig tilstaae, at, dersom jeg nogeninde kommer ind i det nye Rigsraad, og der bliver Tale om at gjøre Forandringer i Grundloven af 18de November f. A. i den Retning, hvori mine Døfter gaae, skal jeg med den største Fornøielse arbejde med dertil; ja, jeg vil ikke engang erklære mig imod Muligheden af, at jeg selv kunde komme til at stille Forslag til Forandringer i den, men det berører aldeles ikke, hvad der her foreligger. Naar man dernæst siger: Ja, men denne Forsatning er jo dog bestemt til at opløse Rigsdagen, saa er dette jo Noget, vi Alle vide, thi Reaktionen har været saa aaben og ærlig at sige os i Forveien: Her grave vi en Grav, og det er vor Hensigt, naar vi kunne, at styrte Eder i den; men jeg siger: Lad os tale med dem derom, det ville vi staaes om, og de Herrer,